

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus
voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Scientia media etiam favere videtur ac sternere vial alteri errori, quo
Semipelagiani asserebant, prædestinationem ad gratiam fieri ex
prævisione meritorum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

cundam partem. Gratia coëfficientiæ, seu concursus simultaneus ordinis supernaturalis est indifferens, & modo indifferenti oblati voluntati, & ab illa determinabilis, quantum ad speciem actus, ut docent Assertores scientiæ mediæ; Sed concursus indifferens & determinabilis à voluntate humana nõ potest causare ejus determinationem, sed potius ab ea determinatur: Ergo determinatio voluntatis ad credendum non potest prævideri à Deo per scientiam mediam ut causata ab illo per gratiam coëfficientiæ.

131. Ex his impugnata manet communis responsio Adversariorum, qui dicunt talem determinationem procedere à libero arbitrio non nudè & solitariè sumpto, sed sub ipso auxilio gratiæ constituto: Cum enim, ut jam ostendimus, neque gratia moraliter excitans, neque gratia coëfficiens, quas illi tantùm admittunt, talem determinationem causare possint; sed potius ab ipsa voluntate determinentur, & applicentur ad agendum; perinde est dicere, quod talis determinatio procedat à solo libero arbitrio, ac à libero arbitrio sub tali auxilio gratiæ constituto, illique associato. Sicut quia albedo in manu non est causa, nec principium caloris, imperitinus omnino esset asserere, illum non procedere quidem à manu nudè & solitariè sumpta, sed potius à manu ut albedine effecta, & illa informata.

132. Addo, quod Semipelagiani olim non negabant, consentium & determinationem voluntatis ad actus supernaturales procedere à libero arbitrio sub adjutorio gratiæ constituto, sed solum ab ipso gratiæ auxilio, ut constat ex Epistola D. Properi lapsissimè citata circa ejus finem, ubi dicit: *Par omnium invenitur & una sententia, quæ prædestinationem Dei secundum præscientiam receperunt, ut ob hoc Deus alios vasa honoris, alios consumelia fecerit, quia finem uniuscujusque prævididerit; & sub ipso gratiæ adjutorio, in qua futurus esse voluntate & actione præciserit. Ecce voluntatem, seu voluntatis determinationem & consentium prævitum nõ sine auxilio Dei, sed sub ipso gratiæ adjutorio positum à Semipelagianis, ut rectè notavit Joannes à S. Thoma, tomo 1. in t. p. disp. 20, art. 4.*

133. Nec valet quod ait P. Annatus in libro de scientia media, hic appellari fidem Joannis à S. Thoma, quod dictum putet de Semipelagianis, quæ præper Catholicis Scripturis attribuit, Ambrosium, Hieronymum, & alios SS. Patres eodem involens, quod Semipelagianos palliò. Non valet, inquam, ut enim rectè ait Baronius libro sæpè citato, de libertate humana, & gratia divina: *illa reprehensio Joannis à S. Thoma, graviore reprehensione digna est: nam Massiliensis hoc maxime nomine Augustinam arguebant, quod in his de gratia & libero arbitrio controversijs, Antiquorum Patrum vestigia deseruissent, quibus ipsi mordicis adhererent: ac proinde parem illam unam sententiam, quæ prædestinatio Dei secundum præscientiam recipitur, sibi ex Patribus vindicantem jactasse, & adversam Augustino, quem ab illis dissentire dicebant.*

134. Falsum est etiam quod Hieronymus & Ambrosius prædestinationem secundum præscientiam meritorum admiserint. Imo potius Pelagiani illos SS. Patres, ut libertatis destructores, & cum Manichæis sentientes, calumniabantur, ut de se refert D. Hieronymus in Epistola ad Ctesiphontem, versiculo: *Quod autem sursum deorsum jactant liberum arbitrium à nobis auferri, & de S. Ambrosio D. Augustinus libro 1. contra*

Julian. cap. 4 his verbis: *Quid nomen dilaniare niteris meum, & Ambrosium facis, tacito ejus nomine, Manichæum? Non ergo Joannes à S. Thoma, sed Franciscus Annatus illos sanctos Patres eodem, quo Semipelagianos, pallio tegit, dum eis attribuit sententiam docentem prædestinationem ex prævisis meritis fieri: nam ut ait Prosper initio ejusdem Epistolæ Massiliensium doctrinam referens: *Hac ipsorum definitio ac profusio est. Omnem quidem hominè in Adam peccante peccasse, & neminem per opera sua, sed per Dei gratiam regeneratione salvari. Qui autem creditur sunt, quivè in ea fide, quæ deinceps per Dei gratiam sit juvanda, mansuri sunt, præfisse autem mundi constitutionem Deum, & eos prædestinasse in regnum suum, quos gratis vocatos, dignos futuræ electione, & hac vita bono fine excessuros esse præciserit.**

§. II.

Scientia media etiam favere videtur, ac sternere viam alteri errori, quò Semipelagiani assererant, prædestinationem ad gratiam fieri ex prævisione meritorum.

PROBatur breviter: Prædestinatio non solum ad gloriam, sed etiam ad gratiam fit ex prævisis meritis, si Deus in signo rationis antecedente decretum, quò eligit & prædestinat homines ad gratiam, prævideat merita ipsorum futura: Atqui datà scientiâ mediâ Deus illa prævidet ut futura in signo antecedenti decretum prædestinationis ad gratiam: Ergo si deus scientia mediâ, prædestinatio non solum ad gloriam, sed etiam ad gratiam fit ex prævisis meritis. Major videtur manifesta. Tum quia, cum inter actus divinos non detur alia prioritas, quam dependentiæ se referentis ex parte objectorum, si præscientia meritorum sit prior in mente divina prædestinatione ad gratiam, evidens est, quod illa penderet à tali præscientiâ; ac proinde quò Deus non prædestinat ad gratiam, nisi ex prævisione meritorum. Tum etiam, quia si Deus in aliquo signo rationis, priusquam eligit hominem ad gratiam, videat illius merita futura, non potest non moveri intuitu illorum ad dandam illi gratiam. Unde hæc ratione probant Adversarij, prædestinationem ad gloriam fieri ex prævisis meritis: quia scilicet ante decretum electionis ad gloriam Deus per scientiam mediam prævidet merita hominum sub conditione futura. Minor vero probatur ex ipsis principijs Adversariorum. Nam in quocunque signo rationis aliquid verum est, in eo Deus illud prævidet propter infinitam virtutem sui intellectus: Sed in signo rationis antecedente electionem Petri ad gratiam, altera istarum contradictoriarum, Petrus merebitur, Petrus non merebitur, est determinatè vera, scilicet ista, Petrus merebitur, ex suppositione quod in tempore debeat elicere actus meritorios: Ergo in signo rationis antecedente electionem Petri ad gratiam Deus prævidet ejus opera meritoria.

Eadem ratione probari potest, ex scientia media sequi Christum ex prævisis meritis fuisse prædestinatum ad filiationem naturalem, si verè sit Filius Dei in virtute, ut loquitur D. Paulus ad Romanos 1. Consequens est falsum & erroneum, ut enim docet Augustinus de prædestinat. Sancti, cap. 17. nullibi magis splendescit gratuita prædestinatio, quam in prædestinatione Christi, quæ subli-

